

గుసుల్ గ్రంథం

కరుణామయుడైన అల్లాహ్ ఖుర్జాను గ్రంథంలో ‘అల్ మాయుద్’ సూరాలో ఇలా సెలవిచ్చాడు: విశ్వసించిన ప్రజలారా! మీరు నమాజు కొరకు లేచినప్పాడు, మీ ముఖాలను, చేతులను మాచేతల వరకు ప్రక్కాళనం చేసుకోండి; తలపై చేతులతో రాయండి, కాళ్లను చీలమండ వరకు కడుకోండి; మీరు అపరిషుద్ధంగా ఉంటే, స్నానం చేసి పరిషుద్ధలు అప్పాండి. మీరు గనక అస్సస్తుతెత్త లేక ప్రయాణిటిలో ఉంటే లేక మీలో ఎవరైనా కాలకృత్యాలు తీర్పుకుని వస్తే లేక స్ట్రీలను ముట్టుకుంటే, అప్పాడు నీరు లభించని పక్కంలో పరిషుద్ధమైన మట్టితో విధిని నిర్వహించండి; దానిపై చేతు లతో కొళ్టి మీ ముఖాలపై చేతులపై రాయండి. మీకు జీవితాన్ని కష్టపరం చేయుటం అల్లాహ్ అభిమతం కాదు. కాని ఆయన మిమ్మల్ని పరిషుద్ధం చేయగోరుతున్నాడు, మీపై తన అనుగ్రహాన్ని పూర్తి చేయగోరుతున్నాడు, మీరు కృతజ్ఞాలవుతారేమో-అని.

గుసుల్ (తలంబి స్వానం) గులంచి

1వ అధ్యాయం

ఖుర్జాను గ్రంథంలో కరుణామయుడైన అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: “విశ్వ సించిన ఓ ప్రజలారా! మీరు నిషా స్థితిలో ఉన్నప్పాడు నమాజు దరిదాపులకు కూడా వెళ్లకండి. మీరు చదివేదేమిలో మీకు తెలిసినప్పుడే నమాజు చెయ్యండి. ఇదే విధంగా అపరిషుద్ధమస్తలో కూడా, స్నానం చెయ్యనంతవరకు నమాజు దగ్గరకు పోఖాకండి. మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తూ ఉన్నప్పాడు తప్ప. మీరు ఎప్పుడైనా అస్సస్తుతైతే లేదా ప్రయాణంలో ఉంటే లేదా మీలో ఎవరైనా మలమూత్ర విసర్జనం చేసి ఉంటే లేదా మీరు మీ స్ట్రీలను తాకి ఉంటే, ఒకవేళ మీకు నీరు లభించని పక్కంలో, పరిషుద్ధమైన

మట్టిని ఉపయోగించండి; ఆ మట్టితో మీ ముఖాలను, మీ చేతులను రుద్దు కోండి. నిస్సందేహంగా అల్లావో ఉదార స్వభావుడు, క్షమాగుణం కలవాడూను.”¹

2వ అధ్యాయం

ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సలసం) గారి భార్య హజైత్ ఆయోజో (రజితున్) ఇలా ఉట్టేభించారు; దైవప్రవక్త (స) జనాబత్ స్థితిలో (స్థ్రీని కలిసిన స్థితిలో) గుసుల్ (తలంటి స్నానం) చేయదలచినప్పుడు, (ఎత్తలో చేతులు పెట్టే ముందు) మొదట్లో తమ రెండు చేతుల్ని కడిగి పరిశుభ్రపరుచుకుంటారు. తరువాత నమాజు కోసం చేసుకునే వుజ్జా మాదిరిగా వుజ్జా చేసుకుంటారు. ఆ తరువాత తమ చేతి ప్రేష్టను నీళ్లలో ముంచి ఆ ప్రేష్టను తల వెంట్లుకలలోకి దూర్చి అటూ ఇటూ తిప్పుతారు¹. తరువాత రెండు చేతుల్లోకి నీళ్ల తీపుకుని మూడుసార్లు తమ శిరప్పున మీద పోసుకుంటారు. ఆ తరువాత తమ మొత్తం శరీరం మీద నీళ్ల పోసుకుంటారు².

249. ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సలసమ్) గారి భార్య అయిన హజైత్ ప్రైమూన (రజితున్హో) ఇలా ఉట్టేభించారు; దైవప్రవక్త (స) (జనాబత్కు సంబంధించిన గదుసుల్ విషయంలో) నమాజు కోసం చేసుకునే వుజ్జాలాంటి వుజ్జానే చేసుకున్నారు. అయితే ఆయన (స) తన కాళ్లను మటుకు కడక్కొల్చేదు. ఇంకా తన మర్యాదాన్ని పరిశుభ్రపరుచుకున్నారు. ఇంకా తగిలిన ఇతర మాలిన్యాన్ని కూడా కడిగేశారు. ఆ తరువాత తమ శరీరం మీద నీళ్ల పోసుకున్నారు. ఆ పైన కొంచెం

1-1. ఈ రెండు ఖుర్జలను వాక్యాల ద్వారా ఇమామ్ బుభారి (రెహ్మైలై) గారు తేల్చి చెప్పిన విషయం ఏమిటంబే, గుసుల్ (తలంటి స్నానం) చేసుకోవటం విధి, తప్పనిసరి అనే విషయం ఖుర్జలను ద్వారా కూడా నిరూపితమైంది.

2-1. ఎందుకంటే తల వెంట్లుకల వేళల్లోకి నీళ్ల బాగా పోవాలని మరియు ఏ ఒక్కటి వెంట్లుక కూడా పొడిగా ఉండకూడదని, హాఫిజ్ ఇబ్రిమ్ హజైర్ (రెహ్మైలై) ఇలా సెలవిచ్చారు; ఈ విధంగా చేయటం వాజిబ్ కాదు అనే విషయంలో పండితులు, విద్యాంసుల మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఉన్నది. కానీ ఒకవేళ వెంట్లకల చిక్కబడిపోయినప్పుడు, వాటి ప్రేష్ట వరకు నీళ్ల చేరలేని స్థితిలో ఇది వాజిబ్ అవుతుంది.

2-2. దైవ ప్రవక్త (స) సంప్రదాయం ప్రకారం గుసుల్ చేసుకునే పద్ధతి ఇదే. మనిషి గనక అనవసరంగా, అతిగా నీళ్ల వాడి వృధా చేయుకపోతే అప్పుపడు ఒక ‘సా’ (నాలుగు సేర్లకు సమానమైన నీరు) నీరు చక్కగా, హాయిగా సరిపోతుంది.

పక్కకు పోయి తన రెండు కాళ్ళను కడుకున్నారు. ప్రవక్త (స) గారి జనేఅబెకు సంబం ధించిన గుసుల్ చేసుకునే విధానం ఇదే అని హాజ్రిత్ సాలిమ్ గారు అన్నారు.

3వ అధ్యాయం

ఒక పుయముచు తన భార్యతో కలిసి ఒకే పొత్తులోని నీళ్ళతో గుసుల్ (తలంటి స్నానం) చేయుటం

250. హాజ్రిత్ అయ్యా (రజిల్నేహ) ఇలా ఉల్లేఖించారు; నేనూ, ప్రవక్త మహానీయులూ (సత్తాసం), ఉథయులమూ కలిసి ఒకే ఎత్తలోని నీళ్ళతో గుసుల్ (తలంటి స్నానం) చేసేవారము. అది పిండిలో నీళ్లు పోసి కలిపే మట్టి పాత్ర; దానిని ఘరఫ్తే అంటారు.¹

4వ అధ్యాయం

ఒక 'సౌ' (ముండు కిల్రాముల బరువుకు సమానం) లేదా దానితో సరతూగే పొత్తులోని నీళ్ళతో గుసుల్ చేయుటం.

251. అబూ సల్లూ¹ (రజిల్నే) ఇలా ఉల్లేఖించారు; నేనూ, హాజ్రిత్ అయ్యా (రజిల్నేహో) గారి సోదరుడైన అబ్బల్లా బిన్ యాజీడ్ ఒకసారి అమె వద్దకు వెళ్ళాము. అమె (ర)గారి సోదరుడు అమె(ర)ను ఇలా అడిగాడు; 'ప్రవక్త మహానీయులు(స) జనాషాత్ గుసుల్ను (భార్యతో సంభోగించినపుడు చేసే తలంటి స్నానం) ఎలా చేసేవారు?' అప్పుడు అమె(ర) గారు ఒక పాత్రను తెప్పంచారు. అందులో ఒక 'సౌకు సమానమైనంత నీరు ఉండినది. తరువాత అమె(ర) గారు గుసుల్ చేసుకున్నారు. ఇంకా తన తల మీద నీళ్లు పోసుకున్నారు. మాకూ, అమె(ర) గారికి మధ్య ఒక పరదా అడ్డంగా ఉండినది.²

250-1. మనదేశంలోని లెక్కప్రకారం ఘరఫ్తే అంటే దాదాపు ఏడు సేర్ల నీళ్లు పట్టే పాత్ర. ఈ హాదీసు ద్వారా తెలిసిన ఒక విషయం ఏమిటంబే ఒక స్త్రీ తన భర్త మర్యాదాన్ని ఒక పురుషుడు తన భార్య, మర్యాదాన్ని చూడవచ్చు.

251-1. అబూ సల్లూ(రజిల్నే) హాజ్రిత్ అయ్యా(ర)కు రజ్జాయా (బకే తల్లిపాలు, తాగిన) అక్కయ్య కొడుకు; కొండరు, హాజ్రిత్ అయ్యా(ర)కు సోదరుడు అన్నారు. అంటే కైసర్ బిన్ అబ్బల్లా కూఫీ అని భావం. ఆ ఉథయుల్లో ఎవరైనా హాజ్రిత్ అయ్యా(ర)కు మహేరమ్ (సికాహ్ సిషిధ్ధమైన సమీప బంధువు) అపుతారు. కనుకనే అమె(ర) గారు వారి ముందు పరదాను అడ్డంగా పెట్టుకుని గుసుల్ చేశారు. ఇంకా వారు హాజ్రిత్ అయ్యా(ర) గారి శిరస్సునూ, వై శరీర భాగాన్ని చూశారు. ఆ రెండు శరీర భాగాలను మహేరమ్ బంధువులకు చూపించటం శాస్త్ర సమ్మతమే.

252. హజుత్ అబూ జాఫర్ (ఇమామ్ ముహమ్మద్ బాహర్) (రజిల్నె) ఇలా ఉల్లేఖించారు : ఒకసారి అతనూ, అతని తండ్రి గారైన ఇమామ్ జైనుల్ ఆధిదీన్ (రజిల్నె), హజుత్ జాబిర్ (రజిల్నె) వద్ద కూర్చొని ఉన్నారు. ఇతరులు కూడా కొందరు అక్కడ కూర్చొని ఉన్నారు, వారు హజుత్ జాబిర్ (ర)ను గుసుల్ను గురించి అడిగారు. దానికి సమాధానంగా ఆయన, మీకు ఒక పుస్తకాన్ని నీరు సరిపోతుంది అని అన్నారు. వారిలోనుంచి ఒక మనిషి (హసన్ బిన్ ముహమ్మద్ బిన్ అలీ రజిల్నె) "నాక్కతే ఆ నీరు సరిపోదు" అని అన్నాడు. అప్పుడు హజుత్ జాబిర్ (ర) ఇలా అన్నారు : ఆయన గారికైతే సరిపోయేది; ఆయన గారి తల మీద నీకంటే ఎక్కువ వెంటుకలు ఉండేవి; ఆయన గారు నీకంటే ఉత్తములు. (అంటే ప్రవక్త ముహాసీయులు(స)) తరువాత హజుత్ జాబిర్ (ర) ఒకే వస్త్రాన్ని ధరించి నమాజుకు నాయకత్వం వహించారు.¹

253. హజుత్ ఇబ్రైమ్ అబ్దూన్ (రజిల్నె) ఇలా ఉల్లేఖించారు : ప్రవక్త ముహాసీయులు ముహమ్మద్ (సాలసం) మరియు విశ్వాసుల తల్లి అయిన మైమూనా (రజిల్నెచో) ఉభయులూ (కలిసి) ఒకే ఎత్తలోని నీళతో గుసుల్ చేసేవారు.¹ ఇమామ్ బాహరి (రహ్మాన్) ఇలా అన్నారు : సుఖ్యాన్ బిన్ ఉయయేనా తమ జీవిత కాలపు

251-2. హజుత్ ఆయషా(ర) స్వయంగా తలంచి స్నానం చేసి వారికి గుసుల్ ఎలా చెయ్యాలో బోధించారు. ఇది పనిచేసి చూపించటం అనేది ఒక చక్కని బోధనా పద్ధతి.

252-1. స్వష్టంగా తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, ఒక హదీసుకు వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా వాదిస్తే, ఘర్షణ పడితే, అతని పట్ల కరిసంగా వ్యవహారించాలి. అతనికి అర్థమయ్యేలా చెప్పాలి. హజుత్ జాబిర్ (రజిల్నె) హసన్ బిన్ ముహమ్మద్ బిన్ హసఫియాను మందలించారు. అతని పట్ల కరిసంగా వ్యవహారించారు. ఒకే వస్త్రాన్ని ధరించి నమాజుకు నాయకత్వం వహించారు అంటే అర్థం కేవలం తమాబండ్ (లుంగీ)ని ధరించి నమాజు చేయించారు. వాస్తవానికి ఆయన దగ్గర చాలా ప్రాలు ఉన్నాయి. దీనికి సంబంధించిన మరిన్ని విషయాలు, దేవుడు మేలు చేస్తే, మున్సుందు "కిత్తాబుస్సులాత్"లో (నమాజు గ్రంథంలో) వస్తాయి.

253-1. పాత్ర అంటే పైన వచ్చిన ఒక హదీసులో ప్రస్తావించబడిన "ఫరఫ్త్" అనే పాత్ర అని భావం. లేదా ఆ కాలంలో "బర్కున్" (పాత్ర) అనే పదం అందరికి బాగా తెలిసిన, ప్రసిద్ధిగాంచిన పదమైనా అయి ఉండవచ్చు. ఆ ఎత్తలో ఏడు సేర్ల పరిమాణంగల నీరు పట్లవచ్చు. ఈ విధంగా ఈ హదీసు బెచిత్యం, అధ్యాయం యొక్క ఉద్దేశ్యం ప్రకారమే ఉన్నది.

చివరి దశలో ఈ హదీసును గురించి ఇలా ఉల్లేఖించేవారు: “ఇబ్రై అబ్యాస్ (రజిలన్) ద్వారా, ఆయన మైమూనా” (రజిలన్వో) ద్వారా.” అబూనయామ్ గారి ఉల్లేఖనమే నిజమైంది.

కవ అధ్యాయం

తలమీద మూడుసార్లు నీళ్లు పేసుకోవటం

254. జాబీర్ బిన్ ముతీమ్ (రజిలన్) కథనం ప్రకారం, ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సలసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారు: నేనైతే (గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు) నా తల మీద ఇటువంటి మూడు దోసెక్క నీళ్లను పోసుకుంటాను. తరువాత ఆయన (స) గారు, తమ రెండు చేతులతో చేసి చూపించారు.

255. హజ్రత్ జాబీర్ బిన్ అబ్యల్లా అన్నారి (రజిలన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సలసమ్) (జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు) తమ తలమీద మూడుసార్లు నీళ్లు పోసుకునేవారు.

256. హజ్రత్ అబూ జాఫర్ (ఇమామ్ ముహామ్మద్ బాఫర్) (రజిలన్) ఇలా ఉలా ఉవీలుభించారు: జాబీర్ బిన్ అబ్యల్లా నాతో ఇలా అన్నారు; మీ బాఖాయి కొడుకు (హాసన్ బిన్ ముహామ్మద్ బిన్ హనఫియా) ఒకసారి నా వద్దకు వచ్చారు; నన్ను ఇలా అడిగారు; “జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ను ఎలా చేసుకోవాలి?” అప్పుడు నేను ఇలా చెప్పాను. “ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సలసమ్) మూడు దోసెక్క నీళ్లను తీసుకుని తమ తలమీద ప్రవహింపజేసేవారు. తరువాత తమ మొత్తం శరీరం మీద

253-2. కనుక ఈ హదీసును హజ్రత్ మైమూనా ధృవీకరించినట్లు, ఉల్లేఖించినట్లు తేలుతుందే కాని హజ్రత్ ఇబ్రై అబ్యాస్ ఉల్లేఖించినట్లుగా కాదు. కాని ప్రారంభంలో సుప్పోన్ (రజిలన్) ఈ హదీసును హజ్రత్ ఇబ్రై అబ్యాస్ (ర) గారి ఉల్లేఖనమని వివరించారు. ఈ విషయాన్నే అబూనయామ్ గారు కూడా ఉల్లేఖించారు. దారెఖతనీ కూడా ఇదే నిజమని చెప్పారు.

254-1. అబూ నయామ్ గారు శబ్ద వ్యత్పత్తి అర్థాన్ని ఇలా విశదికరించారు: ప్రజలు ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (స) ముందు జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ను గురించి ప్రస్తావించారు. ‘సహీ ముస్లిమ్ గ్రంథంలో, ‘పారు ఘర్షణపడ్డారు.’ అని అన్నది, అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) హదీసును సెలవిచ్చారు: నేనైతే ఈ విధంగా చేస్తాను, అంటే రెండు చేతులతో మూడుసార్లు నీళ్లు తీసుకుని తలమీద ప్రవహింపజేస్తాను.

నీళ్లను ప్రవహింపజేసేవారు.” అప్పుడు మానవ బిన్ ముహమ్మద్ (ర), “నేనైతే చాలా వెంద్రుకలు గల మనిషిని.” అని స్నాన అడిగారు. నేను, “ప్రవక్త మహానీయులు (స) మీ కంటే ఎక్కువ వెంద్రుకలు కలిగి ఉండేవారు.” అని చెప్పాను.¹

ప్ర అధ్యాయం

బక్కాలి మాత్రమే స్నానం చెయ్యటం.¹

257. విశ్వాసుల తల్లి అయిన పజ్జత్ మైమూన (రజిత్ న్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సఖిసమ్) స్నానం చెయ్యటానికి నేను నీళ్లు తోడిపెట్టాను. అయిన (స) మొదట తమ రెండు చేతుల్లిన రెండుసార్లో లేక మూడు సార్లో కడుక్కున్నారు. తరువాత తమ ఎడమ చేతో నీళ్లు తీసుకుని తమ మర్మాగాలను పరిపుత్రురచుకున్నారు. ఆ తరువాత తమ చేతిని నేల మీద పెట్టి రుద్దారు. ఆపైన పుక్కిలించి ఊశారు. ఇంకా ముక్కలోకి నీళ్లు ఎక్కడినారు. తరువాత ముఖాన్ని రెండు చేతలనూ మోచేతుల వరకు కడుక్కున్నారు. ఆ తరువాత మొత్తం శరీరం మీద నీళ్లను ప్రవహింపజేశారు. ఆ తరువాత స్నానం చేసే స్థలం నుంచి కొంచెం దూరం జరిగి తమ రెండు పాదాలను కడుక్కున్నారు.

7వ అధ్యాయం

పీలాబీతోగాని లేదా సెంటుతోగాని గుసుల్హు (తలంచే స్నానం) ప్రారం భించటం.¹

256-1. దైవ ప్రవక్త (స) గారికి మూడుసార్లు తలపీద నీళ్ల పోసుకోవటం సరిపోయేది, మీకు ఎందుకు సరిపోదు అని భావం.

6-1. అంటే గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు ఒకేసారి మొత్తం శరీరం మీద నీళ్ల పోసుకోవటం సరిపోతుంది. ఈ అధ్యాయంలో ఉన్న హదీసులో ‘ఒక్కసారి మాత్రమే’ అనే దానికి వివరణ లేదు. కానీ కేవలం నీళ్లను ప్రవహింపజేయటం అనే విషయమే ప్రస్తావించబడింది. అంటే అది ఒక్కసారి వత్తమే అనే అర్థం కూడా వస్తుంది, దీనితో అధ్యాయం యొక్క లక్ష్యం నెరవేరుతుంది.

7-1. చాలాముంది ఏమన్నారంటే: విద్యాంసుధు ఎంత గొప్పవాడైనా సరే. తప్పులు చెయ్యటం అనేది సహజం; అతను తప్పులకు, పొరపాట్లకు, అతీతుడేమీ కాదు. ఇక్కడ ఇమామ్ బుభారీ (రహోలై) కూడా తప్పు చెయ్యటం జరిగింది. ఆయన ఇక్కడి హదీసులో వచ్చిన పీలాబీ అనే పదాన్ని శరీరానికి రాసే ఏదో వస్తువుగా అర్థం చేసు కున్నారు. వాస్తవానికి ‘పీలాబీ’ అనే పడం ఒక పాత్రను సూచిస్తుంది. అంటే ఒక

258. హజుత్ ఆయో (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సత్తాసమ్) జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకున్నప్పుడల్లా హిలాబ్ కు సమానంగా ఉండే ఏదైనా పొత్రను తెప్పించుకునేవారు.¹ తరువాత చేతి నిండా నీళ్లు తీసుకుని తమ శిరస్సు కుడి భాగం మీద పోసుకునేవారు. ఆ తరువాత మళ్లీ చేతినిండా నీళ్లు తీసుకుని శిరస్సు ఎడమ భాగం మీద పోసుకునేవారు. ఆ తరువాత మళ్లీ చేతినిండా నీళ్లు తీసుకుని తమ శిరస్సు గ్రభాగం మీద (సడినెత్తి మీద) పోసుకునేవారు.

పొత్రను హిలాబ్ అని అంటారు. అరేబియా ప్రాంతపు ప్రజలు ఈ పొత్రలో పోలుపితుకుతారు. ఇమామ్ ముస్లిమ్ (రెహ్బుల్) హిలాబ్ అనే పదం యొక్క అర్థాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నారు. ఆయన ఈ హదీసును ‘ఫరఫ్ఫ’ మరియు ‘సాతో గుసుల్ చేసుకునే విషయానికి సంబంధించిన హదీసులతో పాటు ఉల్లేఖించారు. కొందరు ఏమన్నారంటే; ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్బుల్) గారు తప్పు చెయ్యలేదు; హిలాబ్ అర్థాన్ని ఒక ఐతగానే తీసుకున్నారు. అధ్యాయంలో ఉన్న విషయం యొక్కభావం ఏమిటంటే; గుసుల్ను మొదట హిలాబ్ లాంటి ఎత్తలో ఉన్నట్లువంటి నీళ్లతో ప్రారంభించి, గుసుల్ తరువాత సెంటును రాసుకోవటం లేదా సెంటును మొదట రాసకని ఆ తరువాత స్నానం చెయ్యటం. అధ్యాయంలోని హదీసు ద్వారా ఆయన పై రెండు అర్థాల్లోనీ మొదటి అర్థాన్ని నిరూపించారు. రెండో అర్థం గురించి మున్సుందు మెడు అధ్యాయాల తరువాత రాబోయే హదీసును సూచించారు. ప్రవక్త మహానీయులు (స) సెంటు రాసుకున్న తరువాతనే తమ భూలుతో కలిసేవారు (అంటే సంభోగించేవారు). ఇంకా కలిశాకనే కదా గుసుల్ చేసుకునేది! కనుక మొదట సెంటు రాసుకోవటం అనేది నిరూపితమై పోయింది.

258-1. షా వలీవుల్లా (రెహ్బుల్) ఇలా వివరించారు: హిలాబ్ అంటే అరేబియా దేశంలో పండే కొన్ని విత్తుల నుంచి తీసే రనం అని భావం. అరేబియావాసులు దానిని గుసుల్కు ముందు శరీరానికి పూసుకునేవారు. అనువాదకుని అభిప్రాయం ప్రకారం భారత దేశంలో సబ్బుతో శరీరాన్ని కడుక్కుంటారు. (అంటే సబ్బు రాసిన తరువాత నీళ్లు పోసుకుంటారు.) ఇంకా నూనెతో కలిపిన పిండిని శరీరానికి పులుముకుని తరువాత స్నానం చేస్తారు. అరేబియావాసులు స్నానానికి సంబంధించి అపలంబించిన ప్రక్రియ కూడా ఇటువంటిదే. కాని షా వలీవుల్లా (రెహ్బుల్) గారు హిలాబ్ పదానికి చెప్పిన భాష్యం, అడిగిన అర్థం నాకు అరబీ భాషకు చెందిన నిఘంటువులో ఎక్కడా దొరకలేదు. కొందరు ‘హిలాబ్’ పదాన్ని పొరపాటుగా ‘జిలాబ్’ అని చదివారు.

కివ అధ్యాయం

జనాబత్ స్థితిలో గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు పుక్కిలించి ఉఱుటం, ఇంకా ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కించటం.¹

259. హాజైత్ పైమూన (రజిత్నె) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సతుసమ్) గుసుల్ చేసుకోవటానికి నేను ఒక పెద్ద పాత్రలో నీళ్లు తోడాను. ఆయన (స) మొదట కుడిచేతో నీళ్లు తీసుకుని ఎడమచేతిలో పోసుకున్నారు. తరువాత రెండు చేతులూ కడుక్కున్నారు. ఆ తరువాత తమ మర్గాంగాన్ని పరిశుభ్రపరుచుకున్నారు. ఆ పైన తమ చేతిని వ్రు నేలమీద కొట్టారు. ఇంకా మల్లితో చేతిని రుద్దుకున్నారు. తరువాత నీళ్లకో చేతిని కడుక్కున్నారు. ఆ తరువాత పుక్కిలించి ఉఱుటారు, ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కుంచారు. ఆ పైన తమ ముఖాన్ని కడుక్కున్నారు. ఇంకా తమ శిరస్సుమీద నీళ్లను ప్రవహింపజేశారు. తరువాత అక్కడనుంచి కొంచెం దూరం జరిగి తమ పాదాలను కడుక్కున్నారు. ఆ తరువాత ఒక తువాలు ఆయన (స) గారికి ఇవ్వబడింది. కానీ ఆయన (స) ఆ తువాలుతో తమ శరీరాన్ని తుడుచుకోలేదు.¹

8-1. ఇమామ్ బుభారీ (రెహ్మై) గారి భావం ఏమిటంటే గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు పుక్కిలించి ఉఱుటం మరియు ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కించటం వాజిబ్ కాదు. ఎందుకంటే జనాబత్ స్థితిలో గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు వుజూ చేసుకోవడం వాజిబ్ కాదు. ప్రవక్త మహానీయులు (స) వుజూను పూర్తి చెయ్యటానికి, పరిపూర్ణం చెయ్యటానికి పుక్కిలించి ఉఱారు. ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కించారు. అప్పోహదీన్ వర్గంవారు మరియు ఇమామ్ అహమద్ బిన్ హమ్బాల్ (రెహ్మై) ఏమన్నారంటే; వుజూ చేసుకునేటప్పుడూ, గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడూ ఈ రెండు స్థితులలో పుక్కిలించి ఉఱుటం, ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కించటం వాజిబ్ అవుతుంది. ఇంకా హనఫీ వర్గం వారి దృష్టిలో వుజూలో అలా చెయ్యటం సున్నత్తి; గుసులో ఘరజీ.

259-1. ఇమామ్ ఇబ్రైఫయ్యమ్ (రెహ్మై) ఇలా సెలవిచ్చారు: వుజూ చేసుకున్న తరువాత శరీర అవయవాలను తువాలుతో తుడుచుకునే విషయం గురించి నిజమైన హదీసు ఏదీ లేదు. అయితే గుసుల్ చేసుకున్న తరువాత తుడుచుకోవటం అనే విషయం గురించి నిజమైన హదీసుల ద్వారా తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే; ప్రవక్త (స) గారికి తువాలు ఇవ్వబడింది. కానీ ఆయన (స) దానిని త్రిప్పి పంపారు. తమ అవయవాలను దానితో తుడుచుకోలేదు. నూవీ (రెహ్మై) ఇలా సెలవిచ్చారు: ఈ విషయం గురించి అభిప్రాయభేదాలు చాలా ఉన్నాయి. వుజూ తరువాతగానీ, గుసుల్ తరువాత గానీ శరీర అవయవాలను తుడుచుకోవటం మక్కువ్ (అసహ్కరమైనది) అని కొందరు

9వ అధ్యాయం

గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు బాగా, పూర్తిగా పరిపుట్టపరుచుకోవటానికి, మళ్ళీతో చేతులు రుద్దుకోవటం.

260. విశ్వాసుల తల్లి అయినటువంటి హజ్రత్ మైమూన (రజిలన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సాలసమ్) జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకోవటం ప్రారంభించారు: మొదట తమ ఎదు చేతో మర్యాదిగాన్ని పరిపుట్టపరచుకున్నారు; తరువాత ఆ చేతిని గోడమీద పెట్టి రుద్దారు.¹ ఆ తరువాత ఆ చేతిని నీళతో కడుకున్నారు. ఆమైన నమాజుకోసం చేసుకునే వుజాలాంటి వుజానే చేసుకున్నారు. గుసుల్ను పూర్తి చేసుకున్న తరువాత ఆయన (స) తమ రెండు పాదాలను నీళతో కడుకున్నారు.

10వ అధ్యాయం

ఒకవేళ ఎవరికైనా తలంటి స్నేహం చేసే ఆవసరం కలిగినప్పుడు, ఆతను తన చేతిని కడగకుండానే నీళ కుండలో పెడితే ఇంకా దాని మీద జనాబతీకు సంబంధించిన అశుద్ధతకాక మరొక అశుద్ధత ఏకైనా తగిలి ఉండకుండా ఉంటే, అప్పుడు అది ధర్మసమ్మతం అయ్యా? కాదా?¹ హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర), బిరా బిన్ అజిబ్ (ర)లు ఉథయులూ తమ చేతుల్ని కడగకుండానే నీళలో పెట్టారు. ఆ తరువాత

అన్నారు. మరి కొందరు ఏమన్నారుంటే; వుజా తరువాత గుసుల్ తరువాత రెండు సందర్శాలలోనూ తుడుచుకోవటం, తుడుచుకోవటం రెండూ ఒకటే. మా దృష్టిలో ఇదే సమంజసమైనది.

260-1. ఇక్కణ్ణంచే అధ్యాయంలోని ప్రధాన విషయం ఉద్ఘావిస్తుంది. మైన వచ్చిన హదీసు ఈ హదీసుకంటే చాలా స్పష్టంగా, విశదంగా ఉంది. ఆ హదీసులో ఏమని చెప్పబడిందంటే; తమ చేతిని నేలకేని కొట్టారు. ఇంకా మళ్ళీలో రుద్దారు. ఈ హదీసుపైన వచ్చిన హదీసే కాని ధృవీకరణలో భేదం ఉంది. ఇమామ్ బుఫారి (రెహ్లై) గారి అభిరుచి ఏమిటంటే; ఒకే హదీసును భిన్నమైన ఎన్నో సమస్యలను పరిపురించటానికి, ఎన్నోసార్లు విపరిస్త ఉంటారు. కాని ధృవీకరణలు, ఉల్లేఖనలు వేర్వేరుగా ఉంటాయి. ఎందుకంటే చెప్పిందే తిరిగి చెప్పటం అనేది అనవసరమైనదిగా ఉండకూడదని, లాభదాయకం కాకుండా ఉండకూడదని.

10-1. ఇమామ్ బుఫారి (రెహ్లై) గారి భావం ఏమిటంటే, ఒకవేళ సంఖీగం తరువాత ఇంకా గుసుల్ చెయ్యాని వృక్షి చేతుల మీద మరొక అశుద్ధత ఏదీ లేనప్పుడు ఆతను

పుజా చేసుకున్నారు.² ఇంకా ఇబ్రై ఉమర్ (ర), ఇబ్రై అబ్యాస్ (ర) ఉభయులు జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు ఎగిరిపడే నీటి చుక్కలుపడితే, అందులో ఎలాంటి దోషమూ లేదు అని అన్నారు.³

261. హజ్రత్ ఆయోఝా (రజిలన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను మరియు ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సతుసమ్) ఉభయులమూ కలిసి ఒకే నీటి పాత్రలో నుంచి గుసుల్ చేసుకునేవారము. మా ఇద్దరి చేతులు ఒకదాని తరువాత ఒకటి ఆ నీటి పాత్రలో పడుతూ ఉండేవి.¹

262. హజ్రత్ ఆయోఝా (రజిలన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు : ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సతుసమ్) జనాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునే ముందు తమ చేతులను కడుక్కునేవారు.¹

తన చేతుల్ని కడుగక ముందే వాటిని నీటి పాత్రలో పెట్టినట్లయితే ఆ పాత్రలోని నీరు అశుద్ధం కాదు. ఎందుకంటే జనాబతీ నజానతె హల్కి కాదు (అగోచరమైన అశుద్ధత), నజానతె హళీషీ కాదు (గోచరించే అశుద్ధత).

10-2. ఇబ్రై ఉమర్ (ర) గారి అసర్ను (హాదీసును) సుయాద్ బిన్ మున్సుర్ వెలికి తీశారు. ఇంకా బరా బిన్ ఆజిబ్ (ర) గారి అసర్ను (హాదీసును) ఇబ్రై అబీ షీబా వెలికి తీశారు. అయితే ఈ రెండింటిలోనూ జూనుబ్ (సంభోగం తరువాత ఇంకా స్నేహం చేయని వ్యక్తి)కు సంబంధించిన ప్రస్తావన లేనేలేదు. కానీ ఇమామ్ బుభారి (రెహూల్) గారు జనాబతీ (సంభోగం తరువాత గుసుల్ చేయుని స్థితి)ను హదన్ (పుజా భంగం కావటం)గా ఊహించారు. ఎందుకంటే రెండు స్థితులూ హల్కి నజానతీకు సంబంధించినవే (అగోచరమైన అశుద్ధతలు). ఇబ్రై అబీ షీబా, హాబీ నుంచి తీసుకుని ఇలా వివరించారు. ప్రవక్త (స) గారి ప్రత్యక్ష అనుచరులు తమ చేతుల్ని కడగకుండానే నీళ్లల్లో ముంచేవారు. వాస్తవానికి వారు జూనుబులే (గుసుల్ ఇంకా చేయుని వారే):

10-3. ఇంకా నీటి పాత్రలో పడితే, ఒకవేళ జూనుబ్ (ఇంకా గుసుల్ చేయుని వ్యక్తి) యొక్క శరీరం అశుద్ధమైనదైతే ఏ నీటి పాత్రలోనయితే అతని గుసుల్ నీటి చుక్కలు పడతాయో, ఆ పాత్ర కూడా అశుద్ధమైపోతుంది.

261-1. అంటే ఒకప్పుడు నా చెయ్యి, మరొకప్పుడు ఆయన (స) గారి చెయ్యి నీళ్లు తీసుకోవటానికి నీటి పాత్రలో పడుతూ ఉండేవి. మరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది; ఒకొక్కప్పుడు నా చెయ్యాల్సి, ఆయన (స) గారి చెయ్యా రెండూ కలిసిపోయేవి.

262-1. పై హాదీసులో విషయం ఇలా వచ్చింది; ప్రవక్త (స) గారి చెయ్యా, హజ్రత్

263. హజుత్ ఆయోషా (రజిలన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేనూ, ప్రవక్త మహా నీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) ఉభయులమూ కలిసి జనాబ్త్ స్థితిలో ఒకే నీటి పాత్రలో నుంచి నీళ్లు తీసుకుని స్నానం చేసేవారము.

264. హజుత్ అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజిలన్) ఇలా సెలవిచ్చారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) మరియు ఆయన (స) గారి భార్య ఒకామె, ఉభయులూ కలసి ఒకే కుండలోని నీళ్లతో గుసుల్ చేసుకునేవారు. మాటగారు హజుత్ అనన్ గారి ఉల్లేఖనానికి ‘జనాబ్త్’ అనే పదాన్ని అదనంగా చేర్చారు.

11వ లభ్యాయం

వుజూలోను, గుసుల్లోనూ మధ్యలో అగిపోవటం.¹ హజుత్ అబ్బుల్లా జిన్ ఉమర్ (రజిలన్) శరీరంలోని ఇతర భాగాలకు చేసుకున్న వుజూ గుర్తులు అగిపోవిన తరువాత తమ కాళ్లను కడుకున్నారు.²

ఆయోషా (ర)గారి చెయ్యి ఉభయుల చేతులూ నీటిపాత్రలో పడుతూ ఉండేవి. వాస్తవానికి వారు ఆ సమయంలో జునుబులే. కనుక తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, జునుబ్ అయిన వ్యక్తి నీటి పాత్రలో చెయ్యేపెట్టటం ధర్మసమ్మతమైన విషయమే. ఇంకా ఈ హదీసును ఇక్కడ పెట్టటంలోని ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే; చేతి మీద అశుద్ధత ఉన్నదనే అనుమానం కలిగినప్పుడు చేతిని పరిశుత్రంగా కడిగి నీటిపాత్రలో పెట్టాలి. లేదా చేతిని కడిగి నీటిపాత్రలో పెట్టటం అభిలషణీయమైన విషయమే. ఇంకా చేతిని కడగకుండా నీటి పాత్రలో పెట్టడం కూడా ధర్మసమ్మతమైన విషయమే.

11-1. అంటే వుజూను కొనసాగించకుండా అగిపోవటం. ఇమామ్ అబూ హనీషా (రెహ్మాలై), ఇమామ్ పోఘయి (రెహ్మాలై)ల దృష్టిలో వుజూను కొనసాగించటం లేదా ఎడతెగకుండా చేసుకోవటం వాజిబ్ ఏమీ కాదు. ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై)-గారి అభిప్రాయం కూడా ఇదే. ఇంకా ఇమామ్ అహ్మద్ (రెహ్మాలై), ఇమామ్ మాలిక్ (రెహ్మాలై) గార్ల దృష్టిలో వుజూను మధ్యలో ఆపకుండా కొనసాగించటం ‘వాజిబ్’.

11-2. ఈ హదీసును (అసర్ను) ఇమామ్ పోఘయి (రెహ్మాలై)గారు ‘కితాబుల్ ఇల్క్-లో నుంచి తీశారు. అందులో ఇలా ఉంది; అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర)బజారులో వుజూ చేసుకున్నారు; ముఖం కడుకున్నారు, చేతులు కడుకున్నారు, తల మీద మనా చేశారు, తరువాత ‘జనాబ్’ నమాజు కోసం ఆయన్ని పిలవటం జరిగింది. అప్పుడు ఆయన మసీదులోకి ప్రవేశించారు. ఆ తరువాత నమాజు చెయ్యటం కోసం ఆయన తమ మేజోళ్ల మీద మనా చేసుకున్నారు. ఆ మైన జనాబ్ నమాజును చేశారు. వోఫీజ్ గారు, ఈ సంఘటనకు సంబంధించిన ధృవీకరణలు యదార్థమైనవే అని సెలవిచ్చారు.

265. విక్ష్యానుల తల్లి అయిన హాజ్రెత్ మైమూనా (రజిఅన్) తమ ఒక కథనంలో ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) కోసం స్నానం చేయబానికి నీళ్ళు తోడాను. అయిన (స) గారు మొదట తమ రెండు చేతుల్లోకి నీళ్ళు తీసుకుని వాటిని రెండుసార్లో లేక మూడుసార్లో కడుక్కున్నారు. తరువాత కుడి చేత్తో నీళ్ళు తీసుకుని ఎడమ చేతిలో పోసుకున్నారు. ఇంకా తమ ఎడమ చేత్తో మర్మాంగాలను పరిశుభ్రిపరచుకున్నారు. తరువాత తమ చేతిని నేలమీద పెట్టి రుద్దారు. అ తరువాత పుక్కిలించి ఊశారు. ఇంకా ముక్కులోకి నీళ్ళు ఎక్కించారు. అ తరువాత ముఖాన్ని నీళ్ళతో కడుక్కున్నారు. ఇంకా రెండు చేతుల్లో కడుక్కున్నారు. అ తరువాత తమ తలను మూడుసార్లు కడుక్కున్నారు. ఆపైన తమ మొత్తం శరీరం మీద నీళ్ళ పోసుకున్నారు. అ తరువాత ఆ స్థలం నుంచి కొంచెం దూరం జరిగి రెండు కాళ్ళు కడుక్కున్నారు.

12వ అధ్యాయం

గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు కుడిచేత్తో ఎడమ చేతి మీద నీళ్ళు పోసుకోవటం.

266. హాజ్రెత్ మైమూన (ర), ఖిత్రె హరిక్ (ర) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) కొరకు నీళ్ళు తోడాను. ఇంకా ఒక వప్పాన్ని ఆయన (స) గారికి అడ్డంగా కట్టాను. ఆయన(స) గారు మొదట తమ చేతుల మీద నీళ్ళ పోసుకుని వాటిని ఒకసార్లో లేక రెండుసార్లో కడుక్కున్నారు. ఆమిష్ ఇలా అన్నారు; ఆమె (ర) ‘మూడుసార్లు’ అని అన్నారో లేదో నాకు జ్ఞాపకం లేదు. తరువాత కుడి చేత్తో ఎడమ చేతిలోకి నీళ్ళు పోసుకున్నారు. ఇంకా తమ మర్మాంగాన్ని పరిశుభ్రిపరచుకున్నారు. అ తరువాత తమ చేతిని నేలమీదనో లేక గోడమీదనో పెట్టి రుద్దారు. ఆ పైన పుక్కిలించి ఊశారు. ఇంకా ముక్కులోకి నీళ్ళు ఎక్కించారు. తరువాత ముఖాన్ని కడుక్కున్నారు. తరువాత రెండు చేతుల్లో కడుక్కున్నారు. తమ తలను కూడా కడుక్కున్నారు. తరువాత మొత్తం శరీరం మీద నీళ్ళ పోసుకున్నారు. అ తరువాత ఒక వైపునకు జరిగి తమ రెండు పాదాలను కడుక్కున్నారు. నేను ఆయన

265-1. ఇక్కణ్ణంచే ఇమామ్ బుభారీ (రెహ్మాన్) గారు ఎడతెగకుండా వుఝా చేసుకోవటం ‘హజిబ్’ కాదు అనే విషయాన్ని తీసుకున్నారు. ఎందుకంటే ప్రవక్త మహానీయులు (స) హూర్తి వుఱ్ఱాను చేసుకున్నారు. కానీ తమ పాదాలను కడుక్కోలేదు. చివరకు గుసుల్ కూడా చేసుకున్నారు. అ తరువాతనే ఆయన (స) తమ పాదాలను కడుక్కున్నారు.

(స) గారికి తుదుచుకోవటానికి ఒక వప్రాన్ని ఇచ్చాను. ఆయన (స) తమ చేత్తో సైగచేస్తూ అవసరం లేదు అని ఆ వప్రాన్ని తీసుకోలేదు.

13వ అధ్యాయం

భార్యతో కలిసిన తరువాత గుసుల్ చేసుకోకుండానే మళ్ళీ కలవటం - ఇలా చెయ్యివచ్చా? ఇంకా ఎవరైనా తన భార్యలందరి వద్దకూ పోయి వారిని కలిసి ఒకే గుసుల్ చేసుకుంటే; అలా చెయ్యటం ధర్షసమ్మతమేనా?¹

267. తమ తండ్రిగారు ఇలా చెప్పారని ముహామ్మద్ బిన్ ముంతపిర్ ఉల్లేఖించాడు: ఆయన, నేను అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజితున్) గారు ఉల్లేఖించిన హదీసును గురించి (అది ముందు రాబోతోంది). హజ్రత అయిషా (రజితున్హ) గారిని అడిగాను అని చెప్పారు. దానికి సమాధానంగా ఆమె (ర) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు: దేవుడు అబూ అబ్బుల్రహ్మన్ మీద కరుణజాపుగాక!¹ నేనైతే ప్రవక్త మహానీయులకు (స) సెంటును రానేదాన్ని. తరువాత ఆయన (స) గారు తమ భార్యలందరి వద్దకూ పోయి వచ్చేవారు. ఆ తరువాత రెండో రోజు ఉదయం పూట ఇహ్మామ్ ధరించేవారు. ఆయ నప్పలీక ఆయన (స) గారి పవిత్ర శరీరం సెంటు పరిమళాన్ని వెదజల్లుతూ ఉండేది.²

13-1. ఇమామ్ బుఫారి (రెహూలై) గారు ఈ అధ్యాయంలో చేర్చిన హదీసులో ఒక వివరణ చాలా స్వస్థంగా ఉంది. అదేమిటంటే, ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సుతున్మ) తమ భార్యలందరితోనూ సంభోగించి ఒకే గుసుల్ చేసుకునేవారు. సంభోగించిన ప్రతిసారి, అంటే ప్రతి సంభోగానికి వేర్చేరుగా గుసుల్ చేసుకోవటం వాజిబ్ కాదు అనే విషయంలోనైతే ఏకాభిప్రాయం ఉంది. కానీ కొందరు అది ముస్తహబ్ (అభిలపణీయమైనది) అని అన్నారు. ఇంకా కొందరు ఏమన్నారంటే; ప్రతి సంభోగం తరువాత వుజూ చేసుకోవాలి. జాహిర్యం, ప్రతి సంభోగం తరువాత వుజూ చేసుకోవటం వాజిబ్ అని అన్నారు.

267-1. అబూ అబ్బుల్రహ్మన్, అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర) గారి మారుపేరు. ఆయన (ర) గారి సూక్తి మున్ముందు రాబోయే హదీసుల్లో ప్రస్తావించబడింది, అదేమిటంటే, ఇహ్మామ్ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు నా శరీరం నుంచి సువాసన వెలువడటాన్ని ఇష్టపడవు.

267-2. కొందరు ఇందులో నుంచే అధ్యాయంలోని ప్రధాన విషయాన్ని తీశారు. ఎందుకంటే ప్రవక్త మహానీయులు (స) గుసక ప్రతి భార్య వద్దకు పోయినప్పుడు గుసుల్ చేసుకుని ఉంటే, ఆయన (స) గారి పవిత్ర శరీరం మీద సెంటు చివర్లులు మిగిలి ఉండేవి కావు.

268. హాజ్రత్ అనన్ చిన్ మాలిక్ (రజిఅన్) ఇలా సెలవిచ్చారని ఖతాద ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తసమ్) తమ భార్యలందరి వద్దకూ ఒక రాత్రి ఒక పగలు కాలంలో, ఒకే సమయంలో వెళ్లి వచ్చేవారు. (అందరితో సంథిగించేవారు).¹ ఆయన గారికి పదకొండు మంది భార్యలు ఉండే వారు. నేను అనన్ (ర)ను ఇలా అడిగాను అని ఖతాద అన్నారు: “ఆయన (స) గారిలో ఇంత శక్తి ఉండేదా?” దానికి సమాధానంగా హాజ్రత్ అనన్ (ర) ఇలా అన్నారు: మేము పరస్పరం, ప్రవక్త మహానీయులకు (స) ముష్టి మంది పురుషులకు ఉండే శక్తి ఇవ్వబడింది అని అనుకునేవారు.

14వ అధ్యాయం

“మజీని కడగటం.¹ ఇంకా మజీ వల్ల వుజూ తప్పనిసలగా చేసుకోవటం.

269. హాజ్రత్ అలీ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నాకు చాలా ఎక్కువగా మజీ స్ఫురణమవుతూ ఉంటుంది. ప్రవక్త మహానీయుల్ని (స) దినిని గురించి అడగుని నేను ఒక వ్యక్తికి (మిథీదాద్ బిన్ అస్వద్) చెప్పాను. ఎందుకంటే ఆయన (స) గారి కుమారై¹ నొ భార్య కాబట్టి. ఆ వ్యక్తి ప్రవక్త (స) గారిని ఈ విషయం గురించి అడిగినప్పుడు ఆయన(స) ఇలా సెలవిచ్చారు: మజీ వెలువడితే వుజూ చేసుకో. నీ మర్గాంగాన్ని కూడా పరిషుభ్రంగా కడుక్కో.

15వ అధ్యాయం

శరీరానికి సెంటు రాసుకుని స్నానం చెయ్యటం, ఆ తరువాత కూడా సెంటు ప్రభావం శరీరం మీద ఉండిపోవడం.

270. తమ తండ్రి ఇలా చెప్పారని ముహమ్మద్ చిన్ మున్తహిర్ ఉల్లేఖించారు: నేను హాజ్రత్ ఆయషా (రజిఅన్హా) గారిని అడిగాను : ఇంకా అఱ్బల్లా బిన్ ఉమర్

268-1. అధ్యాయంలోని ప్రధాన విషయం ఇదే. ఎందుకంటే ఒకవేళ ప్రవక్త మహానీయులు (స) ప్రతి భార్య వద్దకు పోయి ఆమెతో కలయిక తరువాత గుసుల్ చేసుకుంటే చాలా సమయం అవసరమవుతుంది. కనుక ఒకే రౌండులో అందరి వద్దకు పోవటం సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు.

14-1. మజీకి సంబంధించిన వివరాలు ఇదివరకే వచ్చాయి.

269-1. అంటే హాజ్రత్ ఫాతిమా (రజిఅన్హా), అల్లుడు గారు ఇటువంటి విషయాలను గురించి మామగారిని అడగటానికి సాధారణంగా సిగ్గుపడతారు. ఈ హాదీను ఇదివరకు ఒకసారి వచ్చింది.

(రజిలన్) గారు చెప్పిన ఈ విషయాన్ని ఆమోగారితో ప్రస్తావించాను; ఉదయం హాట ఇప్పోమే ధరించిన తరువాత కూడా సెంటు పరిమళం నా శరీరం నుంచి వెలువ దటాన్ని నేను ఇష్టపడును.¹ అప్పుడు హాజిత్ ఆయోజా (రజిలన్హా) ఇలా అన్నారు; “నేను ప్రవక్త మహానీయులకు (స) సెంటు రానేదాన్ని. తరువాత ఆయన (స) గారు తమ భార్యలందరి వద్దకూ వెళ్లి వచ్చేవారు. ఆ తరువాత ఉదయం సమయంలో ఇప్పోమే ధరించేవారు.”²

271. హాజిత్ ఆయోజా (రజిలన్హా) ఇలా ఉట్టేఖించారు: నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) గారి పాపటలో సెంటు మెరుస్తూ ఉండటాన్ని చూశాను. అప్పుడు ఆయన (స) ఇప్పోమే ధరించి ఉన్నారు.¹

270-1. ఒక మనిషి ఇప్పోమే ధారణకు ముందు తన శరీరానికి రాసుకున్న సెంటు వాసన ప్రభావం ఇప్పోమే ధరించిన తరువాత కూడా మిగిలి ఉండటాన్ని అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజిలన్) బహుళ అసహ్యకరమైనదిగా భావించి ఉండవచ్చు.

270-2. అధ్యాయంలోని భావం ఈ హాదీసు ద్వారా ఈ విధంగా వ్యక్తమువుతుంది: ప్రవక్త మహానీయులు (స) తమ భార్యలంధరి వద్దకు పోయి వారితో సంభోగించి వచ్చిన తరువాత, ఆయన (స) గారు తప్పకుండా గుసుల్ చేసుకుని ఉంటారు. కనుక సెంటు రాసిన తరువాతనే గుసుల్ చేసుకున్నారు. ఇంకా ఆ సెంటు వాసన యొక్కప్రభావం ఆయన (స) గారి శరీరం మీద మిగిలి ఉన్నదన్న విషయం స్వస్థంగా ఉంది. లేకపోతే ఇబ్బు ఉమర్ (ర) గారి వివరణ ఎందుకు రద్దు అవుతుంది. ఇదే అధ్యాయం యొక్క ప్రధానోద్దేశ్యం, హఫ్ఫిజ్ గారు ఏమన్నారంటే; హాదీసు ద్వారా తేటఱెల్లమయ్యే విషయం ఏమిటంటే, స్త్రీ, పురుషులు ఉభయులూ సంభోగానికి ముందు, ఇప్పోమే ధారణకు ముందు సెంటు రాసుకోవచ్చు. ఇది హృద్రిగా దైవప్రవక్త (స) గారి సంప్రదాయానికి అనుగుణంగా ఉన్న విషయమే.

271-1. హఫ్ఫిజ్ ఇలా అన్నారు; అధ్యాయం యొక్క భావం ఈ హాదీసు ద్వారా ఇలా స్వస్థమువుతుంది: పైన వచ్చిన హాదీసు మాదిరిగానే ఈ హాదీసు కూడా ఎంతో సమగ్ర మైనది. రెంటిలోని విషయం కూడా ఒకటే. ఈ రెండు హాదీసులలోని భావం అధ్యాయంలో ఉన్న విషయాన్ని సమర్థిస్తోంది. లేదా ఈ విధంగా వ్యక్తమువుతుంది: ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఇప్పోమ్కు సంబంధించిన గుసులను తప్పకుండా చేసుకుని ఉంటారు. కనుక సెంటు రాసుకున్న తరువాత గుసుల్ చేసుకోవటం అనే విషయం నిరూపితమైపోయింది.

16వ అధ్యాయం

వెంత్రుకల్లోకి తడిసిన చేతి ప్రేక్షను దూర్లో గీకటం లేక రుద్దటం.¹ వెంత్రుకల్లోపల ఉన్నటువంటి శరీరం తడిసిందనే నమ్మకం కుదిలన తరువాత వాటిమీద నీళ్లను పోసుకోవటం.

272. తన తండ్రిగారు ఇలా చెప్పారని హింపామ్ బిన్ ఉర్వా ఉల్లేఖించారు: హజ్రత్ అయిషా (రజిల్నేహ) ఇలా సెలవిచ్చారు: “ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సఱసమ్) జనాబత్కు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు, ముందుగా తమ చేతుల్లి పరిశుభ్రంగా కడుక్కుంటారు. తరువాత గుసుల్ చేసుకోవటాన్ని ప్రారంభించినప్పుడు తమ చేతులను వెంత్రుకల్లోనికి దూర్లో గీకుతారు. లేదా రుద్దుతారు (ఆయన (స) గారి తల వెంత్రుకలు చాలా ఒత్తుగా ఉంటాయి) వెంత్రుకల్లోపలి శరీర భాగం తడిసిపోయిందనే నమ్మకం కుదిరినప్పుడు మూడుసార్లు వెంత్రుకల మీద నీళ్ల పోసుకుంటారు. తరువాత మిగిలిపోయిన తమ మొత్తం శరీర భాగాన్ని నీళ్లతో కడు క్కుంటారు. ఇంకా నమాజు కోసం చేసుకునే వుజా మాదిరిగానే వుజా చేసు కుంటారు.” హజ్రత్ అయిషా (ర) ఇంకా ఇలా అన్నారు; “నేనూ మరియు ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఉథయులము కలిసి ఒకే నీటి పాత్రతో నుంచి స్నానం చేసేవారము. ఆ పాత్రతో నుంచే ఇద్దరమూ దోసిళతో నీళ్ల తీసుకుని స్నానం చేస్తా పోయేవారము.”

17వ అధ్యాయం

జనాబత్ స్థితిలో వుజా చేసుకున్న తరువాత, మిగిలిన శరీరాన్ని కడుక్కున్న తరువాత, ఇదివరకే వుజా చేసుకున్న భాగాలను మళ్లో రెండోసాల కడుకోక్కుండా ఉండటం.

273. హజ్రత్ మైమూన (రజిల్నేహ) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సఱసమ్)గారి స్నానం కోసం నీళ్ల తోడినప్పుడు, ఆయన (స) మొదట తమ కుడి చేత్తో తమ ఎడమ చేతి మీద రెండుసార్లో లేక మూడుసార్లో

- 16-1. అంటే జనాబత్కు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు చేతి ప్రేక్షను నీటిలో తడిపి వెంత్రుకల్లోపలకు దూర్లో గీకాలి. - లేక రుద్దాలి. - తల లేదా గడ్డంలోపల ఉన్నటువంటి చర్చం తడిసిందనే భావన కలిగిన తరువాతనే వెంత్రుకల మీద నీళ్లను ప్రవహింప జేయాలి. గీకటం అనే ఈ ప్రక్కియ ఇమామ్ మాలిక్ (రహ్మాన్) దృష్టిలో ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ‘వాజిబ్’ ఇతరుల దృష్టిలో ‘సున్నత్’.

నీళ్ళ పోసుకున్నారు. తరువాత ఆయన (స) తమ మర్మాంగాన్ని పరిశుద్ధిపరచు కున్నారు. ఆ తరువాత తమ చేతిని నేల మీద పెట్టి లేదా గోడ మీద పెట్టి రెండు పర్మాయాలో లేక మూడు పర్మాయాలో రుద్దారు. ఆమైన పుక్కిలించి ఉంచారు. ఇంకా ముక్కులోకి నీళ్ళ ఎక్కించారు. ఇంకా ముఖాన్ని కడుకున్నారు. తరువాత తమ రెండు చేతుల్లికి కడుకున్నారు. ఆ తరువాత తమ తల మీద నీళ్ల ప్రవహింపజేశారు. ఆ మైన తమ శరీరాన్ని కడుకున్నారు. తరువాత ఒక వైపునకు జరిగి తమ రెండు పాదాలను నీళ్లతో కడుకున్నారు. విశ్వాసుల తల్లి అయిన మైమూన (రజితున్పో) ఇలా అన్నారు: ఆ తరువాత నేను ఒక వప్రాన్ని తీసుకువచ్చాను. ఆయన (స) గారు ఆ వప్రాన్ని తీసుకోవటానికి ఇష్టపడలేదు. తమ చేతులతో, తమ శరీరం మీద ఉన్నటు వంటి నీటి చుక్కలను తుడుచుకున్నారు.

18వ అధ్యాయం

ఒక వ్యక్తి ఎవరైనా మనీదుల్లో ఉన్నప్పుడు, ఆను గుసుల్ చేసుకోవలసిన అవసరం ఉన్నదనే విషయం అతనికి జ్ఞాపకం వర్ణించుటయే అప్పుడు అతను మనీదుల్లో నుంచి అదే స్థాతిలో వెంటనే వెళ్లపాశాలి: తయమ్ముమ్మ చేసుకునే అవసరం లేదు.

274. అభూ హురైర (రజితున్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒకసారి నమాజుకు సంబంధించిన తక్కీర్ (అల్లాహు అక్కర్) అయిపోయింది, నమాజీల త్రేణలు సమానంగా క్రమబద్ధం చేయబడ్డాయి, ప్రజలు నిలబడ్డారు. ఇంతలోనే ప్రవక్త మహా నీయులు (సత్తాసమ్మ) తమ గదిలో నుంచి విచ్ఛేశారు. నమాజు చేయించే స్థలంలో నిలబడినప్పుడు తాను గుసుల్ చేసుకొనే అవసరం ఉన్నదనే విషయం ఆయన (స) గారికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అప్పుడు ఆయన (స) మాతో, “మీరు ఇక్కడ్లో ఆగి ఉండండి” అని చెప్పి వెళ్లపోయారు. గుసుల్ చేసుకున్న తరువాత మళ్ళీ ఆయన మా వద్దకు వచ్చారు. అప్పుడు ఆయన (స) తలలో నుంచి నీటి చుక్కలు రాలు తున్నాయి. ఆయన (స) గారు “అల్లాహు అక్కర్” అని పలికి నమాజును ప్రారంభించారు. మేము కూడా ఆయన (స) గారితోపాటు నమాజు చేశాము.

19వ అధ్యాయం

జసాబతీకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకున్న తరువాత రెండు చేతులతో శరీరం మీద ఉన్నటువంటి నీటి చుక్కలను తుడుచుకోవటం.

275. హజ్జత్ మైమూన (రజితున్పో) ఇలా ఉల్లేఖించారు. నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్మ) గారు గుసుల్ చేసుకోవటానికి నీళ్ల

తోడిపెట్టాను. ఒక వస్త్రాన్ని ఆయన (స) గారికి అడ్డంగా తెరమాదిరిగా కట్టాను. ఆయన(స) గారు తమ రెండు చేతుల మీద నీళ్లు పోసుకుని వాటిని పరిశుభ్రపరచు కున్నారు. తరువాత తమ కుడిచేత్తో ఎడమచేతి మీద నీళ్లు పోసుకున్నారు. తమ మర్యాదంగాన్ని పరిశుభ్రపరచుకున్నారు. తరువాత తమ చేతిని నేలమీద పెట్టి రుద్దారు. ఆ తరువాత దానిని కడిగారు, పుక్కిలించి ఉసారు. ఇంకా ముక్కులోకి నీళ్లు ఎక్కిం చారు. తరువాత తమ ముఖాన్ని నీళ్లతో కడుక్కున్నారు. ఇంకా మొచేతుల వరకు తమ రెండు చేతుల్లి కడుక్కున్నారు. తరువాత తమ శిరస్సుమీద నీళ్లు పోసుకున్నారు. ఆ తరువాత తమ శరీరం మీద నీళ్లు ప్రవహింపజేశారు. ఆ పైన ఒక వైపునకు జరిగి తమ రెండు పాదాలను కడుక్కున్నారు. శరీరాన్ని తుడుచుకోవటానికి ఆయన(స) గారికి నేను ఒక వస్త్రాన్ని ఇష్టుచోయాను. కాని ఆయన (స) దానిని తీసుకోలేదు. ఆయన (స) గారు తమ శరీరాన్ని రెండు చేతులతో తుడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయారు.

20వ అధ్యాయం

గుసులేను శిరస్సు యొక్క కుడి భాగం మంచి ప్రారంభించటం.

276. పూజాతీ అయిషా (రజితాన్పా) ఇలా ఉభ్యేభించారు: మాలో ఎవరికైనా గుసులే చేసుకునే అవసరం కలిగినపుడు మొదట రెండు చేతులతో మూడు దోసిళ్ల నీళ్ల తీసుకుని శిరస్సుమీద పోసుకుంటాము. తరువాత చేత్తో నీళ్లు తీసుకుని శరీరం యొక్క కుడి భాగం మీద పోసుకుంటాము. ఇంకా రెండో చేత్తో నీళ్లు తీసుకుని శరీరం యొక్క ఎడమ భాగం మీద పోసుకుంటాము.

21వ అధ్యాయం

బంటరిగా ఉన్న స్థితిలో దిగంబరులై స్నానం చెయ్యటం ధర్మస్మృతమే. కాని ఎప్పుడైనా అచ్ఛాదనం చేసుకుని లంటో వస్త్రాన్ని కట్టుకుని స్నానం చేస్తే అది ఉత్తమ మైనది.¹ బహోజు జన్ పాకిమ్ తన తంగ్రింగారు చెప్పురనీ, ఆయన ములవియా జిస్ పైండా (రజిలన్) చెప్పురనీ, ఆయన ప్రత్యక్ష మహానీయులు ఇలా సెలవిచ్చారని ఉభ్యేభించారు: సిగ్గుపడటానికి ప్రజలకంటే లల్లావో ఎక్కువ అర్పుట.²

21-1. బంటరిగా ఉన్న స్థితిలో కూడా నగ్గంగా స్నానం చెయ్యటం. ధర్మస్మృతమైన విషయం కాదు అని ఇచ్చి అభీ లయీలా విశ్లేషించారు. ఇమామ్ బుధార్థి (రెప్పులై) దానిని కొట్టిపారేశారు; వప్పుం కట్టుకొని స్నానం చెయ్యటం అభిలపజీయమైన, శైష్మమైన విషయం అనే దానిలో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు.

277. ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సత్తాసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారని అబూహురైరా (రజిఅన్) ఉల్లేఖించారు: ఇస్లామీల్ సంతతికి చెందిన ప్రజలు దిగంబరులై స్నానం చేసేవారు. ఆ స్థితిలో ఒకరినొకరు మాసుకుంటూ ఉండేవారు.¹ కాని ప్రవక్త మూసా (అ) గారు ఒంటరిగా ఇతరుల నుంచి వేరై (నగ్గంగా) స్నానం చేసేవారు² (అది ఆయనగారి సంప్రదాయం). ఇస్లామీల్ సంతతి ప్రజలు ఇలా అనసాగారు; అల్లాహ్ సాక్షిగా! మూసా(అ) మాతో కలిసి స్నానం చేయుకపోవటానికి కారణం ఏమిటంటే; అతని వృషటాలు పెద్దవై పోయాయి.³ ఒకసారి ఏమి జరిగిందంటే; మూసా (అ) తన బట్టలను ఒక రాయి మీద పెట్టి స్నానం చేస్తున్నారు. అల్లాహ్ ఆళ్ళా ప్రకారం ఆ రాయి అతని పాప్రాలు తీసుకని పారిపోయింది.

అప్పుడు మూసా (అ) ఇలా అంటూ దానివెంట పరుగెత్తుసాగారు; “ఓ రాయా! నా పాప్రాలు నాకు ఇష్టవ్వు” “ఓ రాయా! నా బట్టలు నాకు ఇష్టవ్వు”⁴ చివరకు ఇస్లామీ

21-2. దీనిని ఇమామ్ అవోమద్ మొదలైన ‘అనీహోబె సనన్’ ప్రముఖులు విశ్లేషించారు; ఇది చాలా ముంచి విషయం అని తిర్మిఛే (రెహ్మాలై) గారు అన్నారు; ఇంకా హకిమ్ గారు, ‘ఇది వాస్తవం’ అని అన్నారు. మొత్తం హదీసు ఇలా ఉంది; నేను ఇలా విన్నపిం చుకున్నాను; “ఓ దైవప్రవక్త! మేము ఏ మర్యాద గాలను వినియోగించుకోవచ్చు? వేటిని విడిచిపెట్టలి?” అప్పుడు ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: మీ భార్యలూ, మీ బానిన స్త్రీలూ తప్ప ఇతర స్త్రీల నుంచి మీరు మీ మర్యాదగాలను కాపాడుకోండి. నేను దైవప్రవక్త (స)ను ఇంకా ఇలా అడిగాను; ఓ ప్రవక్త! మేము ఎవరిమైనా ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడో? దానికి సమాధానంగా దైవప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: ప్రజలకంటే అల్లాహ్ సిగ్గుపడటానికి ఎక్కువ తగినవాడు.

277-1. బహుశా ఇది వారి పరియత్తులో ధర్మసమ్మతమై ఉండి ఉంటుంది. లేకపోతే ప్రవక్త మూసా (అ) తప్పకుండా వారిని అలా చెయ్యువద్దని ఆపి ఉండేవారు. కాని కొందరు ఏమన్నారంటే అది ధర్మసమ్మతమైన విషయం కానేకాదు. ప్రవక్త మూసా (అ) అలా చెయ్యువద్దని వారిని వారిస్తూ ఉండేవారు. కాని వారు మాత్రం వినేవారు కాదు.

277-2. ఇక్కణ్ణంచే అధ్యాయం యొక్క ఉద్దేశ్యం ప్రస్తుతమవుతుంది. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త ముహామ్మద్ (సత్తాసమ్), హాజిత్ మూసా (అ), హాజిత్ అయ్యాబ్ (అ) గార్ల ఆచరణనే అనుసరించారు. కనుకనే ఆయన (స) ఈ ప్రక్కియ పట్ల అభ్యంతరాన్ని వ్యక్తం చెయ్యలేదు.

277-3. తనలో ఉన్నటువంటి లోపం బహిర్గతమవుతుందేమో అనే సిగ్గు వల్ల, భయం వల్ల ఆయన మాతోపాటు స్నానం చేసేవారు కాదు.

సంతతి ప్రజలు హాజైత్ మూసా (అ) ప్రవక్తను నగ్ని స్థితిలో చూశారు. ఇంకా ఇలా అనసాగారు; (మేము అపార్థం చేసుకున్నాము) దేవుని సాక్షిగా! మూసా (అ) కు ఏ వ్యాధి లేదు⁵ (రాయి ఆగిపోయింది). అప్పుడు మూసా (అ) తన వప్రాలను తీసు కున్నారు. ఆ రాయిని కొట్టసాగారు. అబూ హురైర (ర) ఇలా విపరించారు; దేవుని సాక్షిగా! ప్రవక్త మూసా (అ) కొట్టేన దెబ్బలకు ఆ రాతి మీద ఆరో లేక ఏడో గుర్తులు పడ్డాయి.⁶ ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (స) ఇలా సెలవిచ్చారని అబూ హురైర (ర) ఉట్టేఖించారు: ఒకసారి ప్రవక్త అయ్యాబ్ (అ) దిగంబరులై స్నానం చేస్తున్నారు.⁷ అప్పుడు బంగారు మిడుతలు ఆయన (అ) మీద రాలసాగాయి. ఆయన(అ) వాటిని పట్టుకుని తన వప్రంలో మూటకట్టుకోసాగారు. అప్పుడు ఆయన(అ) ప్రభువు అల్లాహ్, ఆయన్ని ఉద్దేశించి ఇలా అన్నాడు;⁸ నీవు చూసే ఈ స్వర్ణ శలభాల అవసరం నీకు లేకుండా నేను చెయ్యలేదా?⁹ అప్పుడు ప్రవక్త అయ్�యాబ్ (అ) ఇలా అన్నారు; నిస్పందేహంగా నీ గారవం సాక్షిగా! నీవు నాకు చాలా ఇచ్చావు. అయితే నేను నీ కారుణ్యాన్ని ఎలా ఉపేక్షించగలను?¹⁰

277-4. బుద్ధిమంతులూ, తెలివిగలవారూ ఎలా వనిచేస్తారో ఆ రాయి కూడా అలానే చేసింది. అప్పుడు హాజైత్ మూసా (అ) కూడా బుద్ధిమంతుల్ని ఎలా పిలుస్తారో అలా కేకవేసి పిలిచారు.

277-5. బహుశా మూసా (అ) గారి షరీయతులో (ధర్మ శాస్త్రంలో) శరీరంలోని రహస్య భాగాల మీద అంటే మర్యాంగాల మీద ఆచ్ఛాదనం వాజీబ్ కాదేమో. ఇది ఒక ప్రత్యేకమైన పరిస్థితి; అత్యవసరమైన పరిస్థితి ఉత్సవమైనప్పుడు లేక ఒక అపనిందను ఖండించటానికి మర్యాంగాల మీద ఉన్న ఆచ్ఛాదనం తొలగించటం సక్రమమైన విషయమే.

277-6. ఇది ప్రవక్త మూసా(అ)-గారి రెండో మహిమ; రాయి ఆయన గారి వప్రాలను తీసుకుని పరుగెత్తుటం మొదటి మహిమ.

277-7. ఇదే అధ్యాయం యొక్క ముఖ్యంశం, దాని శీర్షిక.

277-8. తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ గ్రంథంలో పిలుపునివ్వటం లేక పిలవటం అనేది ఉన్నది. ఎన్నో ఖురాను వాక్యాల ద్వారా, ఎన్నో హదీసుల ద్వారా ఈ విషయం నిరూపితమైంది.

277-9. అంటే నేను నీకు ఎంతో సంపదను, ఎన్నో సిరులను ఇచ్చాను గదా! అయినా నీకు ఈ బంగారు మిడతలు ఎందుకు అవసరమయ్యాయి?

22వ అధ్యాయం

ప్రజల ముందు స్నానం చెయ్యటం తటస్తుపడితే (మర్కాంగాలను ఒక పశ్చంతో కప్పు) ఒక తెరను అడ్డంగా కట్టుకుని స్నానం చెయ్యాలి.

278. ఉమ్మేహోని బిన్తె అటీ తాలిబ్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను ఒకసారి ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సాలామ్) గారి వద్దకు వెళ్లాను. ఆ సంవత్సరం మక్కాను జయించటం జరిగింది. నేను ఆయన (స) గారు స్నానం చేస్తూ ఉన్నట్టుగా గమనించాను. హాజిత్ ఫాతిమా (ర) దైవప్రవక్తకు అడ్డంగా ఒక తెరను పట్టుకుని నిలఱి ఉన్నారు. ఆ స్త్రీ ఎవరు? అని దైవప్రవక్త ప్రత్యీంచారు. అప్పుడు నేను ఉమ్మేహోని' అని సమాధానం పరికాను.¹

279. విశ్వాసుల తల్లి అయిన మైమూన (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సాలామ్)కు అడ్డంగా ఒక తెర కట్టాను; అప్పుడు ఆయన జనాబ్తీకు సంబంధించిన స్నానం చేస్తూ ఉన్నారు. మొదట ఆయన (స) నీళ్ళు తీసుకుని తన ఎడమ చేతిలో పోసుకున్నారు, తన మర్కాంగాన్ని పరిశుభ్ర పరచుకున్నారు. ఇంకా ఏదైతే తగిలిందో దానిని కడిగి పారేశారు. తరువాత తన చేతిని గోదమీద పెట్టి రుద్దారు. లేదా నేల మీద పెట్టి రుద్దారు. ఆ తరువాత నమాజు కోసం చేసుకునే వుఱొ లాంటి వుఱొనే చేసుకున్నారు. కేవలం తన కాళ్ళను మాత్రమే ఆయన (స) కడుక్కోలేదు. ఆ తరువాత మొత్తం శరీరం మీద నీళ్ళు పోసుకున్నారు. ఆ మైన ఒక వైపునకు జరిగిన తన రెండు కాళ్ళను కడుక్కున్నారు.

277-10. సుబ్రహ్మణ్యా! (అల్లూహ్ ఎంతో పరిశుద్ధుడు) ఎంత చక్కని, ఎంత సముచితమైన సమాధానం! అంటే భక్తుడు, దాసుడు ఎంత పెద్ద ఐశ్వర్యపంతుడైనా తన ప్రభువు అవసరం లేకుండా ఉండగలడా? తన ప్రభువు దయాదాక్షిణ్యాలు లేకుండా మనగలడా? అసంభవం, ఉండలేదు. అక్కరలేనితనం, అన్నింటికి అతీతమైన గుణం, లెక్కచెయ్యుకపోవటం - ఇవన్నీ ప్రభువు ఔభయానికి, ఆయన గొప్పతనానికి చెందిన విషయాలు. కానీ మనమందరమూ ఆయన ఆధారం లేకుండా ఉండలేము. ఆయనే మన దిక్కు మన మొక్కు

278-1. బహుశా అడ్డంగా కట్టిన తెర మందంగా ఉండి ఉంటుంది. అందులో నుంచి బయట ఉన్న వారి ముఖం స్వస్తంగా కనిపించి ఉండకపోవచ్చ. లేకపోతే ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఉమ్మేహోనిని తప్పుకుండా గుర్తుపట్టి ఉండేవారు. కానీ వచ్చింది మాత్రం ఒక స్త్రీయే అనే విషయం ఆయన (స) గారికి తెలిసిపోయింది. ఎందుకంటే పురుషుడు అనుమతి లేకుండా ఇంట్లోకి ప్రవేశించలేదు కదా!

23వ అధ్యాయం

స్త్రీకి వీర్యస్తలనం అయితే...

280. విశ్వాసుల తల్లి అయినటుంట ఉమ్మె సల్వా (రజిల్నె) ఇలా ఉల్లేఖిం చారు: అబూ తత్కష్ణ అన్నారీ(ర)గారి భార్య, అనన్ (ర)గారి తల్లి అయినటువంటి ఉమ్మె సలీమ్ (ర) ఒకసారి ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సఖసమ్) వద్దకు వచ్చారు. ఆయన్ని(స) ఉద్దేశించి ఇలా అన్నారు; “ఓ దైవప్రవక్తా! సత్య విషయాన్ని తెలియజేసే విషయంలో అల్లాహ్ సిగ్గుపడడు. ఒకవేళ స్త్రీకి వీర్యస్తలనం జరిగితే అప్పుడు ఆమె తప్పనిసరిగా గుసుల్ చెయ్యవలసిందేనా? ఆయన్ (స) ఇలా సెల విచ్చారు: అప్పను, గుసుల్ చేసుకోవాలి. ఆమె మేల్చొన్న తరువాత వీర్యాన్ని చూస్తే;¹ (అప్పుడు ఆమె తప్పనిసరిగా గుసుల్ చేసుకోవాలి).

24వ అధ్యాయం

‘జూసుబో’ లంటే గుసుల్ చెయ్యవలనిన లవసరం ఉన్న ఫ్లైకి. లతాకి పడే చెముటను గులించి. ఇంకా ఒక ముస్లిమ్ అశుద్ధుడు కాదు అనే విషయం గులించి.

281. అబూహురైరా (రజిల్నె) ఇలా కథనం చేశారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సఖసమ్) మదీనా పట్టణంలోని ఒక వీధిలో ఒకసారి నన్ను కలవటం జరిగింది. అప్పుడు నాకు గుసుల్ చేసుకునే ఆవసరం ఉంటుంది. కనుక నేను ఆయన్ (స) మెనుక నుంచి వాపసు వెళ్లిపోయాను. గుసుల్ చేసుకున్న తరువాత మళ్లీ వచ్చి ఆయన్ని(స) కలుసుకున్నాను. అప్పుడు ఆయన్ (స) ఇలా సెలవిచ్చారు; అబూ హురైరా (ర) నీవు ఎక్కడికెళ్లావు? అప్పుడు నేను ఇలా విస్తువించుకున్నాను; “నాకు స్నానం చేసే ఆవసరం ఉండినది. కనుక స్నానం చెయ్యకుండా, పరిచుద్ధడను కాకుండా మీతో కూర్చోవటానికి నేను ఇష్టపడలేదు.” ఆయన్ (స) ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేస్తూ ఇలా సెలవిచ్చారు; “సుబోనల్లాహ్! (అల్లాహ్ పరిచుద్ధడు) విశ్వానీ కూడా ఎప్పుడైనా అశుద్ధుడు అవుతాడా?”

280-1. ఈ హదీసు ద్వారా తెలిసే విషయమేమిటంటే, స్త్రీకి కూడా వీర్యస్తలనం అవుతుంది. కొంతమంది, స్త్రీలందరికి వీర్యస్తలనం జరగదు కాని కొంతమందికి మాత్రమే అలా అవుతుంది అని అన్నారు. అనలు విషయం ఏమిటంటే, వీర్యస్తలనం విషయంలో పురచుడికి ఉన్నటువంటి నిబంధనలే, ఆజ్లే స్త్రీకి కూడా ఉన్నాయి. ఒకవేళ స్త్రీ మేల్చొన్న తరువాత వీర్యానికి సంబంధించిన తడిని శరీరం మీదకాని, వస్తూల మీద కాని చూసినట్టయితే అప్పుడు ఆమె తప్పనిసరిగా గుసుల్ చేయాలి. లేకపోతే గుసుల్ చేసుకునే ఆవసరం లేదు.

25వ అధ్యాయం

జనాబత్తు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకోవలసి ఉన్న వ్యక్తి (జూసుబీ) ఇంటినుంచి బయటకు వెళ్లగలడు. వీధులలోనూ, రోడ్ల మీదా తిరుగగలడు. అతా ఇలా అన్నారు: ఒక జసుబీ తన రక్తాన్ని ఇప్పగలడు, తన గోళము కత్తిలించుకోగలడు, క్షువరం చేయించుకోగలడు - ఇవన్నీ వుఱా లేకుండానే చెయ్యగలడు.

282. హాజైత్ అనన్న బిన్ మాలిక్ (రజిఅన్) గారి కథనం ఇలా ఉంది: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సాలసమ్) తమ భార్యలందరి వద్దకు ఒకే రాత్రి వెళ్లి వచ్చేవారు. (ఆయన (స) వారందరితోనూ సంభోగించేవారు) అప్పుడు ఆయన (స) గారికి తోమ్మిది మండి భార్యలు ఉండేవారు.¹

283. హాజైత్ అబూహురైర (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహామ్మద్ (సాలసమ్) ఒకసారి నన్ను మార్గంలో కలిశారు. అప్పుడు నేను ఇంకా గుసుల్ చేసుకోలేదు. ఆయన (స) నా చెయ్యి పట్టుకున్నారు; నేను ఆయన (స) వెంట నడవసాగాను. ఆయన (స) ఒకచోట కూర్చున్నారు. అప్పుడు నేను మెల్లగా అక్కడ నుంచి జారుకున్నాను. తరువాత ఇంటికి పోయి గుసుల్ చేసు కుని తిరిగి వచ్చాను. ఆయన (స) గారు ఇంకా అక్కడనే కూర్చుని ఉన్నారు. నన్ను చూసి ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు. “ట్ అబూ హురైరా (ర)! నువ్వు ఇంతోపు ఎక్కడున్నావు?” నేను ఆయన (స)కు వివరించాను.¹ ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు. సుబోహుల్లాహో! (అల్లాహో అత్యంత పరిషద్ధుడు) విశ్వాసి ఎప్పుడైనా అపుద్ధుడు కాగలడా?

26వ అధ్యాయం

జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నటువంటి ఒక జసుబీ (లైంగికపరమైన అశ్వధత కల వ్యక్తి) ఇంట్లో ఉండగలడు. కాని అతను గుసుల్కు ముందు వుఱా చేసుకుని వుండాలి.¹

282. 1. కనుక ఒక జసుబీ (గుసుల్ అవసరం ఉన్న వ్యక్తి) తన ఇంటి నుంచి బయటకు వెళ్లగలడు అనే విషయం ఈ హాదీసు ద్వారా నిరూపితమైంది. ఎందుకంటే ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఒక భార్యతో సంభోగించిన తరువాత రెండో భార్య వద్దకు వెళ్లేవారు. అధ్యాయంలోని ముఖ్యంతం కూడా ఇదే.

283-1. అంటే నేను ఆయన (స) గారికి ఈ విషయాలను తెలిపాను; అప్పుడు నేను ఇంకా గుసుల్ చేసుకోని స్థితిలో ఉన్నాను, గుసుల్ కోసం వెళ్లాను. అప్పుడు గుసుల్ చేసుకొని తిరిగి వచ్చాను.

284. అబూ సల్మా (రజిఅన్)గారి ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది : నేను హజ్రత్ ఆయోచా (రజిఅన్)ను, ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు నిద్రపోయేవారా? అని అడిగాను. దానికి సమాధానంగా ఆమె (ర) గారు, అవును, నిద్రపోయేవారు. కాని వుజూ చేసుకునే వారు అని అన్నారు.

27వ అధ్యాయం

ఒక జూనుబే గుసులీకు ముందు నిదురపోవచ్చు.

285. హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ అల్ ఫత్తాబ్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్)ను ఇలా అడిగాను, జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నటువంటి మాలోని వ్యక్తి ఎవరైనా నిదురపోవచ్చా? “అయిన (స) గారు దానికి సమాధానంగా ఇలా సెలవిచ్చారు: “అవును, వుజూ చేసుకుంటే, జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నటువంటి ఒక మనిషి నిదురపోవచ్చు.”¹

28వ అధ్యాయం

జూనుబే అయిన ఒక వ్యక్తి తప్పనిసరిగా వుజూ చేసుకున్న తరువాతనే నిద్రకు ఉపక్రమించాలి.

286. హజ్రత్ ఆయోచా (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాసమ్) జనాబత్ స్థితిలో ఉండి నిదురపోదలచుకున్నప్పుడు తన

26-1. ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది; ఏ ఇంట్లోనయితే ఒక కుక్కగానీ, ఒక విగ్రహంగానీ లేదా ఒక ‘జూనుబేగానీ’ ఉన్నట్లయితే, ఆ ఇంట్లో ఘైవదూతలు అవతరించరు. ఇమామ్ బుభారి (రెహ్మాన్) గారు ఈ అధ్యాయాన్ని తీసుకువచ్చి తెలియజేసిన విషయం ఏమిటంటే; ఈ హదీసు బలహీనమైన వృద్ధ హదీసు, లేదా ఈ హదీసులో జూనుబే అంటే భావం వుజూ కూడా చేయునటువంటి లైంగిక అశుద్ధుడు, ఇంకా జనాబత్ విషయంలో అత్రధ్య వహించేవాడు. ఇంకా ఇంట్లో ఊరికే పనీ పాటూ లేకుండా పడి ఉండేవాడు.

285-1. వుజూ చేసుకోవడం ఆనేది చాలామంది విద్యాంసుల దృష్టిలో ముస్తహబైన (అభిలషణీయమైన) విషయం; కొందరి దృష్టిలో అది వాజిబైన విషయం; మరికొందరు ఇక్కడ వుజూ అంటే మర్యాంగాన్ని పరిశుభ్రపరచుకోవటం. ఇంకా చేతిని కూడా కడుక్కోవటం అని భావం అని విశ్లేషించారు. కాని ముఖ్యమ్ గారి ఉల్లేఖనంలో ఈ విశ్లేషణ లేదు. రద్దు చేయబడింది. ఇందులో నమాజు కోసం చేసుకునే వుజూ లాంటి వుజూను చేసుకోవాలి అని స్పష్టంగా ఉంది.

మర్క్కాంగాన్ని నీళతో పరిశుభ్రంగా కడుక్కుంటారు. ఇంకా నమాజు కోసం చేసుకునే వుజూ లాంటి వుజూనే చేసుకుంటారు.¹

287. అబ్బల్లా బిన్ ఉమర్ (రజిఅన్) గారి ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది: దైవప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాపమ్)ను హాజ్రత్ ఉమర్ (రజిఅన్) ఇలా అడిగారు; “ఓ ప్రవక్తా (స)! మాలో ఎవరైనా జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు నిదురపోవచ్చా?” దానికి సమాధానంగా ఆయన(స) ఇలా సెలవిచ్చారు: “వుజూ చేసుకుని నిదురపోవచ్చు.”

288. అబ్బల్లా బిన్ ఉమర్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: దైవప్రవక్త మహానీయులను (స) హాజ్రత్ ఉమర్ (ర) ఇలా అడిగారు; నాకు రాత్రి పూట జనాబత్ స్థితి కలుగుతుంది; (ఆ సమయంలో నేను గుసుల్ చేసుకోలేను. అప్పుడు నేనేమి చెయ్యాలి?) దానికి సమాధానంగా ప్రవక్త మహానీయులు (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: “అప్పుడు నీవు వుజూ చేసుకో. ఇంకా నీ మర్క్కాంగాన్ని నీళతో పరిశుభ్రంగా తరువాత నిదురపో.”¹

29వ అధ్యాయం

శ్రీ పురుష మర్క్కాంగాలు రెండూ ఒక దానిని మరొకబి స్ఫూర్తిందినప్పుడు లేదా ఒకదానితో ఒకది కలిసినప్పుడు¹ (గుసుల్ అనివార్యమైపోతుంది).

289. హిందు ఈ క్రింది హాదిసులో ఉన్న విషయాన్నే ఉల్లేఖించారు.

290. ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (సత్తాపమ్) ఇలా సెలవిచ్చారని అబ్బాహురైర (రజిఅన్) ఉల్లేఖించారు: “పురుషుడు గనక ట్రై యొక్క నాలుగు మూలల మధ్య కూర్చుండి¹ ఆ తరువాత ఆమెతో సంభోగించినట్లయితే అప్పుడు గుసుల్ వాజిబైపోతుంది.

286-1. ఈ వుజూతో ఆయన (స) గారు నమాజు చేస్తారని దీని భావం ఎంత మాత్రం కాదు. ఎందుకంటే జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు గుసుల్ చేసుకోకుండా నమాజు చెయ్యకూడదు.

288-1. అంటే మొదట మర్క్కాంగాన్ని నీళతో పరిశుభ్రంగా కడుక్కో. తరువాత వుజూ చేసుకో. ఈ విషయం ఇప్పు నూహ్ గారి ఉల్లేఖనంలో ఉన్నది.

29-1. అంటే పురుషాంగం ట్రై అంగంలోనికి ప్రవేశించినపుడు. భావం ఏమిటంటే, అంగప్రవేశం జరిగినప్పుడు చాలా మంది ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రవేత్తలు ఏమన్నారంటే అంగప్రవేశం జరిగి నప్పుడు వెంటనే ‘గుసుల్’ వాజిబైపోతుంది; పీర్యఫ్లలనం జరిగినా, జరగకపోయినా.”

30వ అధ్యాయం

శ్రీ మర్యాంగం నుంచి వెలువదే తడి గనక తగిలినట్లయితే, దానిని కడిగి వెయ్యటం.

291. తైద్ బిన్ ఖాలిద్ జాహానీ గారి ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది: అతను హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజితున్)ను ఇలా అడిగారు. “బక మరుషుడు తన భార్యతో సంభోగించినప్పుడు, వీర్యస్ఫులనం జరగని పక్కంలో, గుసుల్ తప్పనిసరి అవుతుందా? కాదా? దయచేసి చెప్పండి.” హజ్రత్ ఉస్మాన్(రజితున్) ఇలా సమాధానం పలికారు: “నమాజు కోసం చేసుకునే వుఱా లాంటి వుఱానే చేసుకో. ఇంకా నీ మర్యాంగాన్ని పరిశుభ్రపరచుకో¹ (గుసుల్ చేసుకునే అవసరం లేదు). హజ్రత్ ఉస్మాన్ (ర) ఇంకా ఇలా అన్నారు: నేను ఈ విషయాన్ని ప్రవక్త మహానీయులు (సాలసమ్) ప్రవచిస్తూ ఉండగా విన్నాను.” తైద్ బిన్ ఖాలిద్ జాహానీ ఇంకా ఇలా ఉల్లేఖించారు: “తరువాత ఈ సమస్యను గురించి నేను హజ్రత్ అలీ (ర)నీ, హజ్రత్ జాబీర్ (ర)నీ, హజ్రత్ తల్హి (ర)నూ, ఇంకా ఉభై బిన్ కాబ్ (ర)నూ అడిగాను. వారందరూ పై ఆళ్లనే సమాధానంగా పేర్కొన్నారు.² యహాయా బిన్ అబీ కోన్ర ఇలా అన్నారు; ఈ విషయం గురించి నాకు అబూ సల్�హా చెప్పారు; అతనికి ఉర్వా బిన్ జాబీర్ చెప్పారు; అతనికి అబూ అయ్యాబ్ అన్నారి చెప్పాడు; అతను ప్రవక్త మహానీయులు ముహమ్మద్ (స) ఇలా చెబుతూ ఉండగా విన్నారు. (హజ్రత్ ఉస్మాన్ (ర) చెప్పిన విధంగా.)

289-1. అంటే శ్రీ మర్యాంగం యొక్క నాలుగు మూలలు అని భావం. లేదా శ్రీ యొక్క రెండు కాళ్లు మరియు రెండు చేతులు అని అర్థం. లేదా రెండు కాళ్లు, రెండు తొడలు అని అర్థం.

30-1. ఈ అధ్యాయంలో ఇమామ్ బుభారి (రెహ్మాలై)గారు కేవలం అంగుప్రవేశం జరిగిన కారణంగానే గుసుల్ హజ్రిత్ కాదు అనే విషయాన్ని విశదపరిచే హదీసులను వివరించారు. అంటే వీర్యస్ఫులనం జరిగితేనే గుసుల్ హజ్రిత్ అవుతుంది అని భావం.

291-1. ఇక్కణ్ణంచే అధ్యాయంలోని ప్రధానాంశం ఉద్ఘవిస్తుంది. ఎందుకంటే అంగుప్రవేశం వల్ల పురుషుని మర్యాంగానికి శ్రీ మర్యాంగంలోని తడి తగిలినట్లయితే దాన్ని కడిగి పారెయ్యాలనే ఆళ్ల ఇష్టబడింది.

291-2. ఏమిటంటే పురుషుడు తన మర్యాంగాన్ని నీళ్లతో పరిశుభ్రపరచుకోవాలి; వుఱా చేసుకోవాలి; గుసుల్ తప్పనిసరిగా చేసుకునే అవసరం లేదు.

292. ఉబై బిన్ కాబ్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఆయన ప్రవక్త మహా నీయులు ముహమ్మద్ (సాలసమ్)ను ఇలా అడిగారు: “ఓ దైవప్రవక్త! ఏ పురుషుడైనా తన భార్యతో సంభోగించినప్పుడు, అతనికి ఒకవేళ వీర్యస్థలనం జరగకపోతే; (అప్పుడు అతను ఏమి చెయ్యాలి?) ధానికి సమాధానంగా ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: “స్త్రీ శరీరం నుంచి తగిలిన (అంటుకున్న) పదార్థాన్ని కడిగిపారెయ్యాలి; తరువాత వుఱు చేసుకుని సమాజా చెయ్యాలి.” ఇమూమ్ బుభారి (రిహ్మూలై) ఇలా వివరించారు; గుసుల్ చేసుకోవడం చాలా మంచిది, అత్యంత సురక్షితమైనది. మేము మొదటి హదీసును ఇక్కడ ఎందుకు చేర్చామంటే దైవప్రవక్త (స)గారి ప్రత్యక్ష అనుచరులలో ఈ సమస్యలను గురించి అభిప్రాయశేధం ఉంది. ఇంకా నీరు అపుర్ణతను బాగా కడిగి వేస్తుంది.

292-1. అంటే గుసుల్ చేసుకోవటం ఉత్సమయిన విషయం; ఒకవేళ అది వాజిబ్ కాకపోయినా శరీరం పరిశుభ్రమైపోతుంది. ఈ లాభం తక్కువేమీ కాదు కదా!